

Τα περιστέρια της ειρήνης από την Ε΄

Μαζί με την τάξη μου κάναμε μια τοιχογραφία στον τοίχο της τάξης μας. Πρώτα πήραμε ο καθένας μας από ένα σφουγγάρι. Ύστερα σμίξαμε τη γαλάζια μπογιά με την άσπρη και βουτήξαμε το σφουγγάρι μέσα και μετά το πατούσαμε πάνω στον τοίχο και έτσι βάφτηκε ο τοίχος. Στη συνέχεια πήραμε ένα σκληρό χαρτόνι και σχεδιάσαμε ένα περιστέρι. Όταν σχεδιάσαμε το περιστέρι, τρυπήσαμε μια τρύπα στη μέση και αρχίσαμε να κόβουμε από μέσα. Ύστερα πιάσαμε τα στένσιλ και τα κολλήσαμε στον τοίχο, πιάσαμε το σπρέι και τα αποτυπώσαμε στον τοίχο. Κι έτσι έγινε η τοιχογραφία μας.

«Νιώθω περηφάνια και χαρά, γιατί όταν θα πάμε σε πιο μεγάλες τάξεις θα ερχόμαστε στο σχολείο μας και θα βλέπουμε την τοιχογραφία που κάναμε».

«Νιώθω χαρά και ευτυχία γιατί κατασκευάσαμε μια τοιχογραφία δική μας και γιατί μορφώσαμε το σχολείο και την τάξη μας».

«Νιώθω για την τοιχογραφία μου περήφανη, γιατί κάποια μέρα θα έρχομαι εδώ και θα λέω πως αυτή την έκανα όταν ήμουν Ε΄ τάξη. Ακόμη νιώθω χαρά, γιατί αυτή η τοιχογραφία μορφαίνει το σχολείο και ότι θα μείνει για πολλά ακόμα χρόνια να στολίζει το σχολείο».

«Γι' αυτό νιώθω χαρά, γιατί φτιάξαμε κάτι που θα μείνει και όταν φύγουμε από το σχολείο. Ακόμη νιώθω περηφάνια γιατί μπορεί να λένε ποιος το έκανε και να λέμε πως το κάναμε εμείς όταν ήμασταν στην Πέμπτη τάξη».

«Νιώθω μεγάλη χαρά που φτιάξαμε αυτό το δημιούργημα, γιατί όταν μεγαλώσουμε και θα το βλέπουμε θα λέμε στους φίλους μας και στα άτομα που δεν το ξαναείδαν πως το φτιάξαμε όταν ήμασταν Πέμπτη τάξη του δημοτικού και θα το θυμόμαστε».

«Νιώθω πολλή περηφάνια και χαρά για το δημιούργημά μας, γιατί αυτή τη καλλιτεχνική δημιουργία δεν έχουν την ευκαιρία να την κάνουν πολλά σχολεία».

«Νιώθω μεγάλη περηφάνια γιατί όταν θα φύγουμε από το σχολείο αυτό θα μείνει εκεί και θα το θυμόμαστε και όταν θα το βλέπουν οι καινούριοι θα αναρωτιούνται ποιοι το έφτιαξαν και θα τους λέμε πως εμείς το φτιάξαμε».

«Εγώ προσωπικά νιώθω μεγάλη χαρά και συγκίνηση, γιατί πρώτο σε άλλα σχολεία δεν έχουν την ευκαιρία να κάνουν αυτό το πράγμα και δεύτερο δεν έγινε πάνω σε μία κόλλα για να φυλαχτεί, αλλά έγινε πάνω σε έναν τοίχο και θα αντέξει για πολλά χρόνια».

